

Minnepris til Jarle Eid og Bjørn Helge Johnsen

Bjørn Christiansens minnepris er eneste anledning hvor psykologer hedrer kolleger med en pris. Denne gangen var det Bjørn Helge Johnsen og Jarle Eid som ble feiret av Psykologforeningen.

PUBLISERT 1. januar 2004

Foto: Bjørn Erik Larsen

Representasjonsboligen for Universitetet i Bergen var rammen for utdelingen av minneprisen den 1. desember. Familie, venner og kolleger fylte de ærverdige lokalene for å hylle de to psykologene, som åpenbart gledet seg over både prisen og de mange talene med gratulasjoner og rosende ord.

Prisen fikk de for artikkelen «Diagnosen akutt stresslidelse og forebygging av posttraumatisk stress-lidelse», som sto i Tidsskriftets novembernummer i 2002. Priskomiteen fremhever at forfatterne drøfter problemstillinger som er nyttige å merke seg i klinisk arbeid med overlevende etter traumatiske hendelser. Artikkelen er et forbilledlig eksempel på formidling av ny forskning med høy klinisk og samfunnsmessig relevans, står det i begrunnelsen.

Leder i NPF, An-Magritt Aanonsen, mente at Bjørn Christiansen ville satt svært stor pris på prisvinnernes bidrag:

– Artikkelen ville truffet ham midt i hjertet. Han ønsket forskning som kunne være til nytte, sa hun. – I dag møter vi i stadig større grad krav om å dokumentere og evaluere

det vi gjør. Da er det ekstra hyggelig å dele ut Minneprisen til to forskere som kombinerer forskning og klinisk virksomhet.

To kunstnere bidro til å gjøre kvelden minneverdig. Forfatteren Ingri Lønnebotn holdt et sterkt foredrag med utgangspunkt i romanen «Ad undas». I romanen møter vi en jødisk kvinne som har sittet en årrekke i russisk fangeskap. I fengslet lagde hun seg sin egen liste med ord som ga henne håp, krefter og mot – ett ord for hver bokstav i alfabetet. Disse ordene danner en rød tråd i handlingen. – Jeg ville skrive om overlevelsesinstinktet; om hat og ondskap som møtes med følelser og kløkt, sa Lønnebotn.

Musikeren Eirik Glambeck Bøe, den ene halvparten av «Kings of Convenience», bidro med to lavmælte sanger om kjærlighet. Bøe kombinerer musikken med å studere psykologi på åttende semester.

– Dette er en stor dag for oss, sa Eid og Johnsen. Vi er overrasket og glade. Prisvinnerne fremhevet at mange hadde åpnet dører for dem, og at det å jobbe på tvers av institusjoner og yrkesgrupper inspirerer. – Vi har fått sving på samarbeidet oss imellom. Men ingenting skjer i et vakuum. Dette er et resultat både av tverrfaglig samarbeid i sjøforsvaret, og av det faglige miljøet på Universitetet. Vi samarbeider med prester, leger og sykepleiere. Læringskurven ved å jobbe i team kan ikke undervurderes, sa de.

Nina Strand

Teksten sto på trykk første gang i Tidsskrift for Norsk psykologforening, Vol 41, nummer 1, 2004, side 38